

KAMNISKI OBČAN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO V. ● ŠTEVILKA 1

MAREC 1966

CENA 50 S DIN

ZNAČILNOSTI GIBANJA GOSPODARSTVA LANI IN POGOJI GOSPODARJENJA LETOS

Predlog proračuna občine Kamnik za l. 1966

Iz podatkov gospodarskih organizacij o poslovanju v letu 1965 in predvidevanjih za leto 1966 zaključujemo, da se gospodarski razvoj uspešno nadaljuje in zato ni bojazni, da bi šlo gospodarstvo v naši občini v stagnacijo. Povečana proizvodnja že daje sredstva za vlaganja v razširitev in rekonstrukcijo proizvodnih naprav. S predvidenimi novimi rekonstrukcijami in vzpodbudnejšim nagrajevanjem pričakujemo tudi v prihodnje uspešno rast industrije in drugih gospodarskih panog.

Glede na to menimo, da se bo v gospodarstvu gibal družbeni bruto proizvod takole:

Panoge:	v 000 S din	
	Izvršitev 1965	1966 Ocena
Industrija	21,335.600	26,456.100
Kmetijstvo in gozdarstvo	1,330.720	1,612.800
Gradbeništvo	1,522.230	1,800.600
Promet	501.610	570.600
Trgovina in gostinstvo	4,329.900	5,550.900
Obrt in komunala	3,135.240	3,784.200
Skupaj	32,155.300	39,775.400

Družbeni bruto proizvod se je lani povečal v primerjavi z letom 1964 za 26,4 %, letos pa pričakujemo, da se bo povečal nekoliko manj — za 23,7 %. Vzporedno z družbenim bruto proizvodom se je občutno povečal tudi narodni dohodek. Za leto 1966 predvidevamo ponoven dvig in uravnoteženje narodnega dohodka z rastjo družbenega bruto proizvoda:

	1964	1965	1966
Nar. doh. v milijon SD	9.584	12.182	15.010
Indeks:			
1965:1964	100,0	127,1	—
1966:1965	—	100,0	123,2

V gospodarstvu naše občine ugotavljamo še nadalje porast zaposlovanja. Število zaposlenih se v drugi polovici leta 1965 bistveno ni spremenilo, letos pa pričakujemo, da bo zaradi novih zmogljivosti v gospodarstvu na novo zaposlenih okoli 300 delavcev, tako da bo v gospodarskih organizacijah občine in izven nje skupaj zaposlenih 7.082 (lani 6.732).

Dohodek za sklade (dohodek po pokritju osebnih dohodkov) lahko kolektivni koristijo za potrebe obratnih sredstev, za vlaganja v osnovna sredstva in za potrebe sklada skupne porabe. V gospodarskih or-

ganizacijah na območju občine Kamnik so bila ta sredstva:

	(V 000 SD)		
	1964	1965	1966
	1,850.600	2,270.640	2,802.000

Ob upoštevanju, da podjetja razpolagajo še z amortizacijo, znašajo skupna sredstva (v 000 SD):

	1964	1965	1966
	2,360.440	2,810.840	3,396.000

Tudi naše delovne organizacije se vedno bolj vključujejo v mednarodno delitev dela. Od industrijskih podjetij še ne izvažata le Rudnik kaolina in Živilska industrija. V letu 1965 je začelo izvažati tudi podjetje Svit. Napram letu 1964 se je v letu 1965 povečal izvoz za 30,7 % in je znašal tri mi-

lijone 289.460 dolarjev. Letos pričakujemo, da se bo izvoz povečal za več kakor 25 %, tako da bo znašal skoraj štiri milijone dolarjev.

Uvedeni restriktivni ukrepi so tudi v naši občini vplivali na zmanjšanje investicijskih vlaganj, vendar so bila ta dela še vedno obsežna zaradi izvedbe investicijskega programa Titana, koncentracije obratov Svilanita, preselitve Tovarne kovanega orodja, gradnje novih objektov Svita, gradnje skladišča v Stolu in manjših investicij v drugih podjetjih. Skupaj pa je bilo lani za 3,8 % manj investicijskih vlaganj kot v letu 1964. Letos bodo podjetja predvsem vlagala v modernizacijo strojne opreme, skupna vsota teh sredstev se bo povečala napram lani za 11 % in bo znašala več kakor 1,5 milijarde dinarjev.

Sredstva letošnjega občinskega proračuna

Z uveljavitvijo gospodarske reforme je bila že lani omejena proračunska potrošnja. Tako je bil prvotni lanski načrt proračunskih dohodkov v višini 992,3 milijona znižan za 11 % — se pravi na 884,6 milijona. Realizacija dohodkov je bila dosežena 100,6 %, izdatki pa so znašali 860,8 milijona dinarjev, ali 97,3 % glede na plan. Sredstva skladov so bila koriščena za naloge, ki so jih določili upravni odbori skladov s svojimi finančnimi načrti.

Kot pomoč občini za sofinanciranje strokovnih šol in domov na območju bivšega okraja Ljubljana, so gospodarske organizacije po priporočilu občinske skupščine združevale sredstva za strokovno izobraževanje. Večina podjetij je svoje obveznosti izpolnila, ne-

katera pa so jih še dolžna izpolniti (Titan je npr. prispeval le 38,9 %, Stol le 31,5 %, Usnje 61 % itd.).

Iz dohodkov sklada za šolstvo so se poleg potreb za kritje osnovnih dejavnosti šol in prispevka za skupno financiranje šolstva, krile tudi investicije v višini 23,5 milijona dinarjev za dograditev osnovne šole v Tunjicah.

Po sprejetih merilih obveznosti do sklada za razvoj družbenih služb občine, naj bi gospodarstvo prispevalo lani skupno 242,9 milijona dinarjev. Gospodarske organizacije pa so vplačale do konca leta le 91,8 milijona dinarjev, ostanek pa so prenesle kot obveznost v leto 1966. Celotno obveznost pa so prenesle v letošnje leto naslednje organizacije: Svit, GTP Velika planina,

gostišče pri Grogu, Živilska industrija, Tovarna kovanega orodja, Graditelj.

Sredstva, zbrana v tem skladu, so se pretežno vlagala v gradnjo zdravstvenega doma, ki bo zagotovo izročen namenu v prvi polovici letošnjega leta, del pa tudi za obnovo osnovne šole »Toma Brejca« v Kamniku in osnovne šole Mekinje.

Sredstva ostalih skladov so se koristila:

— sredstva cestnega sklada za vzdrževanje cest III. in IV. reda;

— sklad za pospeševanje kmetijstva smo koristili predvsem za kritje stroškov umetnega osemenjevanja in za nabavo plemenjakov;

— dobra polovica sredstev gozdnega sklada smo uporabili za obnovo in nego gozdov ter vzdrževanje gozdnih cest. V rekonstrukcijo gozdne ceste na Brezje in v Laniše pa smo vložili 10,3 milijona dinarjev;

— iz sklada za negospodarske investicije so se krile le obveznosti sklada, in sicer dve tretjini sredstev za vračilo posojenih (odnosno združenih) sredstev;

— sredstva sklada skupnih rezerv so se uporabila za kritje izgube Sadne drevnice (6 milijonov dinarjev), za rudarske raziskave (13 milijonov dinarjev) ostanek pa za kredite za investicijska vlaganja.

Po predloženem osnutku predloga proračuna občine za leto 1966 znašajo skupni dohodki 997.567.000 dinarjev, kar je za 12,1 % več od realiziranih proračunskih dohodkov lani.

Ocenjujoč realne možnosti vsestranskega razvoja na območju naše občine, bi praviloma morali biti dohodki občinskega proračuna le 948.000.000 dinarjev, kar je za skoraj 50 milijonov manj od predloženega osnutka. Da bi se mogle vskladiti realne potrebe koristnikov proračuna, smo plan dohodkov dvignili na predlagano višino 997,5 milijona dinarjev. Glede na to, da obdavčitev ne bodo večje, bo možno predlagano višino dohodkov doseči le ob večjem vsestranskem uspehu gospodarstva. Vsekakor pa temelji predlagani načrt na smelih predvidevanjih dohodka občinskega proračuna.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Občinska konferenca v Kamniku

Večjo pozornost problemom kmetijstva in vasi!

Občinske konference SZDL v Kamniku, ki je bila sredi februarja, se je od skupno 140 izvoljenih delegatov in članov občinskega odbora SZDL udeležilo kar 115 ljudi. Konferenci je poleg drugih gostov prisostvoval tudi tovariš Viktor Repič, član Glavnega odbora SZDL Slovenije in republiški poslanec.

Poročilo občin. odbora SZDL, ki so ga delegati dobili že pred konferenco, je dalo poudarek nekaterim aktualnim vprašanjem družbeno-gospodarskega razvoja v občini v letih 1963—1965. V tem obdobju je narodni dohodek v družbenem sektorju in občini porastel za 53 %. Precejšnji uspehi so bili doseženi tudi na področju mednarodne menjave, saj je bil lani iz-

voz kar za 30,8 % večji kakor leta 1964.

Poročilo je obravnavalo tudi podatke o strukturi proračunske potrošnje v posameznih letih. Ti podatki kažejo, da je bilo največ sredstev iz občinskega proračuna namenjenih za potrebe šolstva: v letu 1963 — 49,6 %, v letu 1964 — 43,5 % in v letu 1965 — 48,5 %. Tudi sredstva za prosveto in kulturo

so od 1,8 % v letu 1963 narasla lani na 6,3 %. Sredstva za zdravstveno zaščito so padla od 2,3 v letu 1963 na 1,7 %. Prav tako so se zmanjšala sredstva za komunalno dejavnost od 5 % na 3,4 %.

Posebno pozornost posveča poročilo aktualnim vprašanjem s področja kmetijstva, predvsem zaradi tega, ker je konferenca iz leta 1963 obravnavala kmetijstvo kot osnovno vprašanje in je dala zlasti poudarek proizvodnemu sodelovanju med družbenimi kmetijskimi organizacijami in zasebnimi kmetijskimi proizvajalci. Na tem področju so bili doseženi v

(Nadaljevanje na 2. strani)

»Sredi polja jasen grad...«

Za praznik naše armade — nova šola v Tunjicah

V Tunjicah so na praznik JLA slovesno izročili svojemu namenu novo šolsko poslopje. Slavnost je bila prav gotovo ena izmed najpomembnejših dogodkov v zgodovini tega kraja, ki ima že stoletno šolsko tradicijo.

Prostori v starem šolskem poslopiju že dolgo niso več ustrezali razmeram. Že pred prvo svetovno vojno so prebivalci Tunjic imeli zbranih 20.000 avstrijskih kron za gradnjo šolskega poslopja. Prehitela jih je vojna in denar je šel za vojno posojilo. Tik pred okupacijo v drugi svetovni vojni pa so prav tako imeli že 40.000 din v fondu za gradnjo. Tako sta propadla dva poizkusa, da bi dobili novo šolo. Šele dvajset let po osvoboditvi se je uresničila davna želja vaščanov.

Novo šolsko poslopje stoji sredi naselja, kjer je tudi gasilski dom. Na lepem sončnem prostoru, med gozdom in novo sadno plantažo se beli najlepše poslopje v vasi kot »sredi polja jasen grad«.

V pritličju sta dve učilnici, konferenčna soba in pisarna, soba za družbene organizacije in knjižnica. Prostorna avla je primerna za prireditve. V kletnih prostorih je kopalnica s prhami za šolsko mladino. V pritličju je še kuhinja za tople malice šolarjem. Poslopje je dobro oskrbljeno z vodo. V nadstropju sta dve stanovanji, dvo-

sobno za upravitelja in garsonjera, obe s kuhinjo in kopalnico. Vsak prosvetni delavec, ki se bo odločil za Tunjice, bo vesel tako lepih prostorov.

Sklad za razvoj družbenih služb občine Kamnik je dograditev šolskega poslopja v Tunjicah postavil med prvenstvena dela. In prav je storil, saj se je gradnja vlekla že štiri leta. Z opremo je bilo skupno okrog 60 milijonov din stroškov, prebivalci Tunjic pa so prispevali gradbeni les v vrednosti 1.800.000 dinarjev.

Slavnostne otvoritve sta se udeležila tudi republiški sekretar za šolstvo Tomo Martelanc in direktor Zavoda za prosvetno-pedagoško službo Ljubljana Tine Orel, zastopniki političnih, družbenih in prosvetnih organizacij ter drugi gostje iz Kamnika.

Po uvodnem pozdravu prof. Suštarja, zastopnika šolske skupnosti osemletke »Frana Albretha«, je podal zgodovino gradnje šole predsednik gradbenega in šolskega odbora Blaž Rems, tehnično poročilo pa tehnični vodja sklada za razvoj družbenih služb Jože Ogric.

Novo šola v Tunjicah, ki je bila odprta pred dvema mesecema

nec. V imenu Skupčine občine Kamnik je izrazil zadovoljstvo nad dobro opravljenim delom predsednik sklada za šolstvo Srečko Rot in prerezal simbolični trak. Kratek kulturni program z recitacijami in petjem so pogumno in prisrčno izvajali tunjiški šolarji.

Po proslavi so nekdanji šolarji — danes že nekateri osiveli kmečki gospodarji, delavci, očetje številnih družin — stisnili roko in

prisrčno pozdravili svoje nekdanje učiteljice, od katerih je Iva Justinova preživela med njimi dvajset let, Jožefa Palčičeva pa sedemnajst let.

Več kakor sto let je stara šola vrhu hriba nudila prvo izobrazbo tunjiškim otrokom. V njej je dobil prve nauke tudi akademik dr. France Stele, prvič pa je v njej stopil na kateder upokojeni šolski nadzornik Aleksander Neržima.

MLADINSKI KLUB

Že dalj časa in vedno bolj se čuti potreba po mladinskem klubu. Tujec, ki slučajno zaide v naše mesto, opazi na vsakem vogalu gručo mladih ljudi, ki ne vedo, kje bi našli zabavo, primerno za nje. Lahko si mislimo obraz profesorja ali staršev, ki opazijo svoje gojence ali otroke, kako sedijo v kakšnem zakotnem lokalu, po možnosti s cigareto v ustih in s kozarcem pelinkovca v roki. Morda celo pri kartah. Vsakdo tako početje obsoja, malokdo pa se vpraša, zakaj tako.

Marsikdo si želi malo razvedrila po napornih delovnih ali šolskih urah. Najboljša pot za rešitev tega problema je vsekakor mladinski klub. Naše mesto ima za to pogoje kot redkokje. Enkrat tedensko (zaenkrat) nam je na razpolago Gorenjski kotiček v »Domu«. Tudi klubu neobhodno potrebna finančna podlaga je zagotovljena, ker so mladinski aktivni podjetji pripravljene prispevati in to ne le s simboličnimi zneski. V bistvu ni pred nami nobene ovire za razvoj kluba. Še večji odziv bo, če bo program ustrezal željam mladincev. To bomo dosegli le na demokratični osnovi. Odbor bo sicer obstojal, ker je potreben, toda pri izbiri programa bo prisluhnil vsem željam in predlogom, ki pa jih bo v debati potrdil ali zavrnil. Tako bo torej klubsko življenje ustrezalo večini želja. Že sedaj pa je jasno, da bo program temeljil na družabnem življenju (plesu in glasbi). V okviru kluba se bodo prirejale tudi razna predavanja z diapozitivi in filmi, trajali pa nikakor ne bi dalj kot pol ure. Prostora je dovolj in tako ni nujno, da bi se klubsko življenje odvijalo po istem vzorcu. Večina bo verjetno plesala, drugi pa se bodo lahko zabavali s šahom ali s čim drugim. V klubu bodo nastajale skupine, ki se bodo rade za pol ure, morda tudi dalj, predale pogovoru o svojih najljubših temah, kot

so: šport, film, gospodarstvo in politika doma in po svetu, književnost, filatelija, biologija, glasba in še marsikaj drugega. Posebna naloga kluba pa bo odkrivati nove talente, najsi bodo to glasbeniki, pesniki, humoristi ali karkoli že. Odbor bo rade volje podeljeval nagrade najuspešnejšim. Na vidnem mestu bodo tudi razni kvizi, na katere bodo lahko kandidati odgovarjali brez vsakih priprav, ker bodo vprašanja v glavnem iz splošne izobrazbe. Tudi tu nagrade ne bodo izostale.

Sedaj pa nekaj vrstic o dejanskem delu kluba. Že dvakrat naj bi bila slavnostna otvoritev. Pri prvi je bil prostor do skrajnosti natlačen s — petimi mladinci. Pri drugem poizkusu pa nas je bilo osemnajst. Bilo bi nas najmanj dvakrat toliko, če bi bil program smotrno pripravljen, nastal pa je mimogrede, češ, treba je pač začeti. Mnogi so se namrdnili ob sicer zanimivem predavanju, ker so si pač od kluba obetali zabavno življenje. Naslednja 2 klubska večera pa sta potekala v vzdušju, kakršnega si pravzaprav želimo. Mladincev je bilo ravno prav. Nekateri so plesali, drugi šahirali, mnogi pa debatirali o nadaljnjem razvoju kluba.

Apeliramo na vse mladinske aktivne v naši občini, da nas v naših prizadevanjih podprejo. Zaželeno bi bilo, da bi bila v odboru po en ali dva predstavnika vsakega aktivna, ki bi imela veselje do organizacije klubskega življenja. Ta odbor bi skrbel za redno in nemoteno ter čim prijetnejše vzdušje v klubu. Če se bo pokazalo, da mladi vanj radi zahajajo, bo lahko deloval celo dva do trikrat tedensko.

Upava, da bo na ta način življenje v klubu zaživelo v veliko veselje mladih, ki bodo končno dobili priložnost za zabavo in za pogovor o svojih problemih.

Bogdan Steklasa in
Tulij Budau

Reelekcija ne sme biti formalnost

FRIPOROČILO OBČINSKEGA ZBORA DELOVNIH SKUPNOSTI

Pred nedavnim je zbor delovnih skupnosti občinskih skupščin sklical posebno sejo, namenjeno samo vprašanju v zvezi z reelekcijo vodilnih ljudi v delovnih organizacijah. Nanjo so povabili tudi predsednike delavskih svetov in sindikalnih podružnic.

Novo ustava je uvedla obvezno načelo, da je treba občasno ocenjevati direktorjevo delo in da ga je možno ob ponovnih volitvah — reelekciji tudi zamenjati. Doslej kolektiv na zamenjavo direktorja ni mogel dosti vplivati.

Reelekcijo je treba razumeti drugače kot rotacijo, ki pomeni pravzaprav prepoved, da bi kdo opravljal določeno politično funkcijo dlje kot je to določeno z ustavo in zakoni. Načelo reelekcije pomeni, da je treba delovno mesto direktorja vsaka štiri leta ponovno javno razpisati. Na razpis se lahko prijavi tudi dosedanji direktor, ker mu je s tem avtomatično prenehal mandat. Delavski svet izbere med prijavljenimi kandidati tistega, ki po svojih sposobnostih najbolj ustreza potrebam delovne organizacije.

Zakon predvideva, da bo treba na tistih delovnih mestih, kjer so isti ljudje direktorji že več kot 8 let, objaviti razpise najkasneje do 16. IV. 1966. Ze vse ostale pa najkasneje do 16. IV. 1968.

Na posvetovanju so ugotovili, da je v delovnih organizacijah premalo prizadevanj, da bi čimprej vskladili svoje statute s predpisi in zakoni. Statuti imajo namreč ravno v pogledu določil o reelekciji precej pomanjkljivosti. V mnogih statutih še vedno ni določen rok, kdaj začne potekati rok za prvi razpis vodilnih delovnih mest.

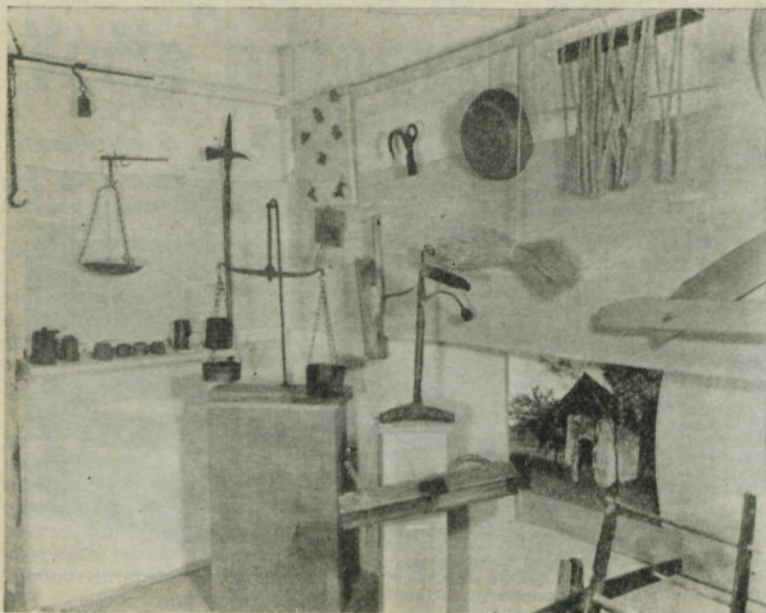
Komisija za statute delovnih organizacij pri občinski skupščini, ki spremlja izpopolnjevanje statutov, je doslej dobila na vpogled le 11 statuten od skupno 52 delovnih organizacij, ki morajo statute imeti.

Zbor delovnih skupnosti pa je tudi ugotovil, da statuti še ne vsebujejo določil o reelekciji za vsa vodilna delovna mesta. Mnogi statuti pa sploh ne določajo, katera so vodilna del. mesta itd.

Udeleženci pogovora so bili mnenja, da razprave o teh vprašanjih v delovnih organizacijah ne bi smele ostati v ozkih krogih, pač pa bi morali samoupravni organi poskrbeti za čim več širokih razprav z neposrednimi proizvajalci. Treba pa se je zavzeti za to, da statuti ne bodo ostali le na papirju, pač pa da bodo kot temeljni samoupravni akti dejansko pomenili odsev življenja in dela v posameznem kolektivu.

Vsak izgovor, češ, saj je še dovolj časa, ker letos še nismo dolžni razpisati mesto direktorja ipd., lahko kolektivu zelo škoduje. Na posvetovanju so poudarili, da bi se morali samoupravni in družbenopolitični organi v delovnih organizacijah zavzeti za to, da se ta pomembna samoupravna pravica kolektivov ne bo spremenila v golo formalnost, ki jo je po zakonu treba opraviti. V tem pogledu bodo imele pomembno vlogo tudi sindikalne organizacije v delovnih kolektivih.

F. S.

Razstavní prostor v Moravčah

Mladina na smučeh

V šolskih počitnicah je Smučarski klub Kamnik organiziral pod vodstvom učiteljev in vaditeljev smučanja osemnedevne smučarske tečaje v Kamniku. Dva učitelja smučanja in pet vaditeljev je le s težavo zmoglo vadbo z 210 tečajniki. Udeležba pa bi bila gotovo še večja, če tečajev ne bi ovirale slabe snežne razmere in sploh slabo vreme.

Tečajev, ki so bili brezplačni, se je udeležila predvsem šolska mladina, presenetljivo slaba pa je bila udeležba tovarniške mladine, čeprav je prav tu mnogo takih, ki bi si želeli naučiti smučanja. Zahvaliti pa se moramo nekaterim kolektivom in Društvu prijateljev mladine, ki so gmotno podprli to akcijo.

Vadba je obsegala začetno in nadaljevalno šolo smučanja. Posebno lepo so uspeli začetni tečaji, saj so bili mlajši tečajniki kljub slabemu vremenu izredno prizadevni.

Ustanovljena je bila tudi posebna tekmovalna vrsta iz pionirjev — tekmovalcev, ki se že tri leta načrtno pripravljajo, vsako leto pa se jim pridružijo novi najboljši tečajniki. Tako delo se je klubu že obrestovalo, saj se je že lani tekmovalna vrsta odlično uveljavila tudi v republiškem merilu.

Pionirji so se letos najprej po pet ur dnevno pripravljali v Kamniku in okolici, kjer so pridobivali kondicijo in predelali šolo smučanja. Po izbirnih tekmovaljih ob zaključku tečajev pa je trinajst najboljših pod vodstvom trenerjev odšlo na petdnevne priprave na Veliko planino, kjer so trenirali veleslalom in slalom. Priprave so lepo uspeli, tako da je vrsta solidno trenirala za republiško prvenstvo.

Ob zaključku tečajev so bila izvedena še tekmovalja, ki so izredno navdušila tečajnike.

REZULTATI:

Tekmovalna vrsta in nadaljevalna šola smučanja:

slalom I. tek (300 m, 28 vrat) 1. Sitar 39,8; 2. Grlic 40,8; 3. Šunkar B. 42,0;

slalom II. tek (300 m, 21 vrat) 1. Gale 31,0; 2. Grlic 33,0; 3. Ravtar 34,8;

veleslalom (500 m, 15 vrat) 1. Grlic, 2. Sitar, 3. Gale;

smuk (600 m, 4 vratca) 1.—2. Sitar in Šunkar, 3. Grlic, 4. Zarnik.

Tečajniki začetne šole smučanja, pionirji do sedem let:

veleslalom 1. Mirko Stele, 2. Samo Gantar;

smuk 1. Boris Belec, 2. Kolarič; pionirji do devet let: veleslalom 1. Darko Romšak, smuk 1. Mirko Klemenc; pionirke: veleslalom 1. Branka Mali, smuk 1. Darinka Sitar.

-sm-

PRIPOMBA UREDNIŠTVA

Pred dnevi je bilo republiško prvenstvo za pionirje, kjer so se upi kamniških smučarjev povsem uresničili. Med 66 mlajšimi pionirji iz vse Slovenije je dosegel Kamničan Bojan Šunkar odlično 4. mesto, osmi je bil Marjan Grlic, Branko Lavtižar pa je bil petindvajseti. Mladim smučarjem čestitamo!

NOVA IMENA ULIC

Na zadnji seji Sveta za splošne in notranje zadeve so sprejeli predlog o poimenovanju nekaterih novih ulic na območju med Kranjsko in Ljubljansko cesto, kjer raste novo naselje predvsem zasebnih hišic. Nova ulica, ki je nastala med Vilka Rožiča in Vegovo ulico, bo nosila ime Toma Brejca. Naselje med Vegovo in Jurčičevo ulico ne bo imelo dovoza na Ljubljansko cesto, kar je zaradi varnosti prometa edino prav. To območje so razdelili na šest vzporednih ulic, ki bodo imele dohod iz Vegove in Jurčičeve ulice, dobile pa so imena (gledano od železniške proge proti Ljubljanski cesti) zgodovinarja in šolnika Ljudovita Stiasnya, baročnega slikarja, Fortunata Berganta, književnika Frana Albrehta, sadjarja in ameriškega kolonizatorja Franca Pirca ter skladatelja prve slovenske opere — kamniškega učitelja Jakoba Zupana.

Tudi v Mekinjah so ceste in pota dobila svoja imena. Tu so hišam dajali številke po vrsti, kakor so jih sezidali. Ob živahni gradnji je zdaj prava zmeda s številkami, zato bodo hiše oštevilčili po novih imenih ulic in potov, pri čemer pa bo za ves okoliš ostalo ime Meki-

Etnografska razstava v Moravčah

Ze drugič v letu 1965 je bil Kulturni dom v Moravčah gostitelj razstavi, ki jo je pripravil Muzej Kamnik. Prva razstava ob priliki partizanskega srečanja 25. julija je poskušala osvetliti velik delež, ki ga je doprinesla moravska dolina v času NOB. Druga razstava, ki smo jo otvorili 29. decembra 1965, pa je bila etnografskega značaja pod naslovom »Ljudska kultura v moravški dolini«. Razstava, ki jo je pripravil Muzej Kamnik v sodelovanju z Zavodom za spomeniško varstvo Kranj, je bila plod skoraj enome-sečnega dela na terenu. Moravska dolina je z etnografskega stališča še skoraj neraziskano območje. Razstava je bila le skromen prikaz bogate ljudske kulture. Skromen prikaz iz več razlogov. Močno nas je pri postavljanju ovirala prostorska omejenost, saj smo imeli na voljo le 27 kvadratnih metrov razstavnega prostora. Drugi vzrok pa je ta, da je bila razstava pripravljena sredi dela in prikazuje le prve izsledke sistematičnega raziskovanja, ki ga je

Muzej Kamnik zastavil na tem področju v letu 1965, ter tako pomeni le korak v programu prizadevanj, ki jih bo naš muzej opravil v prihodnosti.

Prepričani smo, da je razstava vsaj delno pripomogla približati ljudem bogato ljudsko umetnost, katere bistvo je enkratnost — saj smo lahko v vsakem razstavljenem predmetu posebej sledili individualnim nagibom izdelovalcev. Neverjetno so pred nami zaživeli lepo ornamentirani jarmi, bogato poslikana kmečka skrinja, strešna skrinja za žito, številne danes že nepoznane oblike črne keramike, vse do slik na steklo in plastike, ki so že odraz najglobljih človeških čustev in verovanj.

Upamo, da bomo s podobnimi razstavami tudi v prihodnje seznanjali javnost o dosežkih raziskovanja in tako ohranili trdno vez s prebivalci, brez katerih bi bilo naše delo onemogočeno. Razstavo si je v desetih dneh ogledalo nad 1600 ljudi.

Majda Rupar

Občni zbor SK Kamnik

V februarju so imeli kamniški smučarji svoj občni zbor, na katerem so pregledali delo v zadnjih dveh sezonah. Zbora se je udeležilo več kakor 70 mladih smučarjev, predvsem pionirjev, kar kaže na veliko priljubljenost tega športa med najmlajšimi. Uspeli smučarski tečaji v zadnjih letih (vsako leto se jih je udeležilo okoli 250 tečajnikov) so največ pripomogli k temu. Klub ima sedaj štiri učitelje in šest vaditeljev smučanja, ki so s svojo prizadevnostjo in delavnostjo uspešno razširili smučarski šport med mladino.

V preteklih sezonah je bil klub deležen tudi precejšnje pozornosti in po-

moči Občinske zveze za telesno kulturo in SSD Kamnika.

Na občnem zboru so dali priznanje vsem prizadevnim športnim delavcem, prav tako pa tudi najboljšim tekmovalcem in klubijskim prvakom. Le-ti so:

TEKI, člani: Brane Vavpetič mladinci: Rajko Sterle, pionirji: Darko Nograšek.

SKOKI, člani: Miha Golob, mladinci: Milan Grzinčič, pionirji: Marjan Koprivšek.

ALPSKE DISCIPLINE:

Člani: smuk in veleslalom — Jure Matjaž; slalom — Marjan Stele; kombinacija — Anton Suštar.

Pionirji: smuk in slalom — Miha Ravtar; veleslalom — Bojan Šunkar; kombinacija — Miha Ravtar.

Smučarji pa so imeli pri svojem delu tudi precej težav. Teki, ki so bili nekad vodilna smučarska panoga v Kamniku, nikakor ne morejo zaživeti. Alpski tekmovalci nimajo primernih pogojev za vadbo, razen tega pa morajo tekmovalci še z lastno opremo. Smučarji so dali tudi precej kritičnih pripomb o ceni in popustu za vozovnice z žičnico na Veliko planino. Ta nadvse privlačna zimska turistična točka bi vse drugače zaživela, če bi bilo več razumevanja, saj je za kamničana celo ceneje, če gre smučat na Zelenico nad Tržičem. V klubu žele, da bi čimprej začeli graditi progo s Starega gradu, ki bi zadovoljila tako tekmovalca kot smučarja — turista.

-sm-

RODITELJSKI SESTANKI

Na gimnaziji sta bila v prvem polletju dva roditeljska sestanka, na katerih so se roditelji pogovarili z razredniki o skupnih vprašanjih, ki zadevajo vzgojo in napredek dijakov v šoli. Roditelji so menili, da so dijaki preobremenjeni z učnim programom.

-a-

KAMNIŠKA KRONIKA

ZA MESEC DECEMBER 1965

ROJSTVA:

Homar Franciška iz Gradišča št. 3; Smolkovič Marjetka iz Kamnika in Urankar Roman iz Buča št. 36.

POROKE:

Ličen Štefan, avtomehanik iz Olševka, star 21 let in Jerič Ana iz Mekinj, uslužbenka, stara 21 let; Milolaža Ante z Duplice, strojnik, star 26 let in Hudoletnjak Kati iz Šmarce, delavka, stara 25 let; Vrhovnih Aleš iz Tunjic, tesar, star 35 let in Vombergar Franciška iz Tunjic, kmečka delavka, stara 31 let.

SMRTI:

Bernik Cecilija iz Most št. 47, gospodinja, stara 64 let, Bravhar Janez iz Suhadol št. 29, kmet, star 81 let, Eržen Anton iz Kranja, Kidričeva ulica št. 23, tekst. tehnik, star 42 let, Jeretina Janez z Velikega Rakitovca 5, prevžitkar, star 77 let, Kopic Jožef iz Most št. 90, upokojenec, star 63 let, Kolman Alojzija, iz Kamnika, os. upokojenka, stara 70 let, Mali Karol iz Godiča, delavec, star 40 let, Osolnik Ivana iz Kališa, družinska upokojenka, stara 68 let, Pavlič Anton iz Podgorja, kmet, star 61 let, Pavlič Jakob iz Sidola 6, kmet, star 65 let, Pavlič Marija iz Lok št. 16, preužitkarica, stara 76 let, Potočnik Marija iz Črne, posestnica, stara 35 let, Šlebir Marija iz Stolnika, prevžitkarica, stara 81 let, Virant Zofija iz Kamnika, čistilka, stara 38 let, Vrankar Marija iz Smartna št. 7, upokojenka, stara 75 let, Vrhovnik Angela iz Tunjic, posestnica, stara 80 let, Zavasnik Terezija, iz Zg. Tuhinja št. 21, prevžitkarica, stara 69 let.

ZA MESEC JANUAR 1966

ROJSTVA:

Franc Hribar z Malega Hriba 4, Anton Šuštar iz Srednje vasi 27.

POROKE:

Buonassisi Vincenc, predmetni učitelj, star 50 let in Matičič Mar-

jana, učiteljica iz Domžal, stara 41 let; Hribar Anton, delavec iz Studenca 6, star 22 let in Droljc Marija, delavka iz Rožična 9, stara 19 let; Kern Alfonz, zidarški pomočnik z Mlake št. 7, star 24 let in Hacin Julijana, delavka z Mlake 26, stara 23 let; Klemenčič Franc, delavec iz Drage, star 46 let in Berlic Antonija, delavka z Duplice, stara 38 let; Lipovšek Anton, strojni tehnik iz Domžal, star 21 let in Plut Martina, delavka iz Kamnika, stara 19 let; Pavlovič Slobodan, učitelj iz Most, star 28 let in Padar Marija, učiteljica iz Most, stara 30 let; Pavšek Stanislav, osebni upokojenec iz Kamnika, star 68 let in Dračevac Franja, posestnica iz Korčule, stara 39 let.

SMRTI:

Cestnik Franc, kmet iz Špitaliča 25, star 83 let; Drolc Ana iz Češnjice 2, kmečka delavka, stara 64 let; Gradišek Marija iz Zg. Stranj, posestnica, stara 64 let; Hribar Franc iz Kamnika, osebni upokojenec, star 68 let; Jerin Barbara iz Kamnika, gospodinja, stara 72 let; Koželj Janez iz Županjih njiv, osebni upokojenec, star 61 let, Krumpetar Valentin iz Tunjic, osebni upokojenec, star 69 let, Pavlič Ivana iz Buča 6, prevžitkarica, stara 86 let; Peterlin Frančiška iz Kamnika, gospodinja, stara 75 let; Rems Julijana iz Kamnika, socialna podpiranka, stara 63 let; Slapar Franc iz Sidola 7, prevžitkar, star 86 let; Škrbinc Luka iz Stebljevka 4, kmet, star 75 let; Zobavnik Frančiška iz Šmarce, osebna upokojenka, stara 79 let.

Kamniško drsališče poleg kopališča, kakor je izgledalo januarja leta 1931 — še pred prvo hokej tekmo v državi. Sliko je posnel Valter Stuzzi

Kamničani so prvi gledali hokej pri nas

Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, ki je bilo od 3. do 13. III. v Ljubljani, na Jesenicah in v Zagrebu, je močno razgibalo naše zanimanje za to športno panogo. Malokdo pa ve, da so bili Kamničani prvi gledalci, ki so v naši državi videli, kako se igra hokej. Prvo hokejsko tekmo v državi so namreč igrali kamniški drsalc s SK Ilirija iz Ljubljane 7. februarja 1932. leta na starem kamniškem drsališču ob pokopališču.

Samo dva kluba v državi sta takrat gojila ta šport: Ilirija in Kamnik. To so bili zlati časi kamniškega športa,

ko se je v pičlem letu v našem mestu zgradilo smuško skakalnico, kopališče, teniško igrišče in drsališče. Takrat so

kamniški šport vodili: predsednik dr. Zvoček, podpredsednik župan Kratnar, tajnik prof. Zika, blagajnik Stane Aparnik in načelniki sekcij Rajko Kos, ing. Rebolj, ing. Dolenc, Ferdo Smuc, brata ing. Karel in Ivo Kumer, Stergar, in Valter Stuzzi. Ko so Ilirijani nabavili hokejsko opremo v inozemstvu in začeli trenirati, tudi Kamničani niso hoteli zaostati.

Zal v Kamniku niso imeli denarja za drage nakupe. Odborniki in nekateri člani so žrivovali po 50 din za napravo ledu. Ponoči so prostovoljci z gasilno brizgalno oblivali prostor ob kopališču in napravili 1.500 kv. metrov veliko ledeno ploskev. Po izposojenem vzorcu so v tovarni pohištva na Duplici napravili palice za hokej. Polzkušili so brestov les, pa so se palice takoj polomile. Tudi črni gaber ni bil boljši, obnesel se je le jesen. Tovarnar Remec je dobavil 12 palic po 25 din, ostale pa je poklonil klubu za preizkušnjo. Člani so sami plačali palice »da bodo na svojo lastnino bolj pazili«, juniorjem pa jih je dal klub.

Ilirija je hotela povabiti v goste avstrijske igrice iz Celovca, še prej pa so prišli v goste v Kamnik, da preizkusijo svoje moči. Tako je 7. februarja 1932. leta prišlo do prve tekme v hokeju. V vrstah Ilirije so bili nekateri kasnejši državni reprezentanti in sedanjí organizatorji svetovnega prvenstva, na strani Kamnika pa so igrali: Vlado Stergar (sedaj v Italiji), pokojni Bojan Pollak, usnjarski mojster, Rajko Kos, tiskar in novinar, Janči Presel (sedaj zdravnik v Ljubljani), ing. Ciril Pogačnik, dentist Valter Stuzzi (sedaj v Kranju) in ing. Viktor Rebolj. Na vsaki strani je bila torej samo ena zamenja. Za tekmo so Ilirijani posodili gole, ker so imeli kamničani kar približno. Avtoprevoznik Rode je zastoj oskrbel prevoz, gledalci so zastoj gledali tekmo, ljubljanski igralci pa so prišli na svoje stroške v Kamnik. Tako je v tistih časih nastajal in porastel naš šport ob materialnih žrtvah in požrtvovalnem delu aktivnih in podpornih članov.

Tekma je imela predvsem propagandni značaj, gledalo pa jo je okrog 300 kamničanov in gostov iz Ljubljane. Sodila sta izmenoma dva igralca Ilirije, igrali pa so bolj po domače, saj se niti na offside niso ozirali. Gostje so bili boljši in so zmagali kar s 15 : 1 (4 : 1, 4 : 0, 7 : 0). Edini gol za Kamnik je dosegel ing. Rebolj.

Smučarski tečaj šolskega športnega društva Grintovec

Letos je prvič na naši šoli organiziralo šolsko športno društvo smučarski tečaj, ki je bil od 24. do 29. januarja na Velikih poljanah. Za tečaj se je prijavilo zelo veliko učencev, ker pa vreme ni bilo ugodno, ga je obiskovalo le štirinajst tečajnikov. Najbolj vztrajni učenci so vztrajali do konca ter redno vsak dan prihajali na smučišča. Smučarski tečaj je vodila tovaršica Pogačarjeva. Nadaljevalna šola smu-

čanja je bila dopolne, popoldne pa so prišli na vrsto najmlajši. Razveseljivo je to, da so otroci vsako leto bolj opremljeni, kar gre zahvala predvsem staršem, ki znajo ceniti ta tako zdrav šport. Začetna skupina je izvoledila načelnika svoje sekcije, učenko Marto Cevka, katere nadaljnja naloga je seznanjati svoje člane o vsem delu in sklepih upravnega odbora društva. Zadnji dan tečaja je bil namenjen iz-

letu vseh tečajnikov na Veliko planino. Za nagrado za njihovo prizadevanje v slabem vremenu na Velikih poljanah jim je društvo omogočilo brezplačen prevoz z avtobusom in žičnico.

V soboto, 29. januarja, ko smo ob osmi uri zjutraj zapustili Kamnik in se odpravili proti hribom, nas je pozdravilo lepo sončno jutro. Smuka na Veliki planini je bila čudovita in veliko otrok je doživelo s tem izletom krst smučanja v hribih. Najprej nas je pot peljala na vlečnico v Tiho dolino, kjer smo ostali do 13. ure, nato pa smo se povzpeli na Zeleni rob in izvedli tekmovalno v slalomu, veleslalomu in smuku. Bilo je prijetno in čas povratka je kar hitro prišel. Za slovo smo se zapeljali še po poti navzdol do doma Simnovec, ob 17. uri pa nas je gondola popeljala nazaj v dolino Kamniške Bistrice. Minil je lep dan in tako se je smučarski tečaj osnovne šole Toma Brejca v Kamniku končal. Pa na svljenje drugo leto!

REZULTATI TEKMOVANJA

Nadaljevalna šola: prvo mesto v smuku, slalomu in veleslalomu je zasedel Makovec.

ZAČETNA ŠOLA:

Slalom: 1. Kokotec 18,3; 2. Cevka 19,9; 3. Zeleznik 26,6.

Veleslalom: 1. Cevka 18,2; 2. Kokotec 20,2; 3. Justinek 20,3.

Smuk: 1. Tajč 21,1; 2. Pančur 22,3; 3. Lanišek 22,6.

J. P.

Skupina tečajnikov osnovne šole »Toma Brejca« na Veliki planini

